

[Jørgen Jørgensen.]

Arbejdsløshed paaskønnes og honoreres med en rundelig Støtte fra det offentlige, men i Dag er Problemet i højere Grad at støtte Produktionen. Med den Efterspørgsel, som findes, er det i højere Grad et Spørgsmaal om, at Arbejdskraften kommer hen til de Omraader i Erhvervslivet, hvor den er mest paakrævet.

Naar den kommunistiske Ordfører (Chr. A. Christiansen) anfører, at Lovforslaget sigter til at skaffe billig Arbejdskraft til Landbruget, maa jeg sige, at det er vist længe siden, det ærede Medlem har været i Forbindelse med Arbejdsforholdene ved Landbruget, for er der noget Sted, hvor Arbejdskraften ikke er billig, heller ikke set i Forhold til Arbejdslønnen i andre Erhverv, er det afgjort ved Landbruget. Jeg ønsker ingenlunde en Tid tilbage, hvor Landbrugets Arbejds lønninger skal ligge væsentlig under, hvad andre Erhverv kan betale; en saadan Stilling er Landbruget slet ikke tjent med, og Landbrugsarbejdet er saa betydningsfuldt, at det meget vel kan kræves, at Landbrugsarbejdere lønnes lige saa godt som andre Erhvervs Arbejdere — saa maa vi søge at lægge Tingene saadan til Rette, at Landbruget kan betale disse Lønninger. Men i dette Øjeblik at tale om, at Arbejdsløshedslovgivningen er et Forsøg paa at skaffe billig Arbejdskraft til Landbruget, vidner om et forbløffende Ukendskab til de faktiske Tilstande paa Landet.

Jeg kan anbefale Lovforslaget, som foreligger fra Ministeren, ogsaa det lille Tilæggsforslag, der knytter sig dertil, men jeg maa fraaade med den Begrundelse, jeg har givet, det Forslag, som er stillet fra kommunistisk Side.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal søge at fatte mig forholdsvis kort, for det ser jo næsten ud, som om Lørdageftermiddagsstemningen er ved at brede sig, ikke alene til Tinget, men endogsaa til Ordførerne. Og jeg kan egentlig godt forstaa, at det er lidt strengt at angribe et Forslag af denne Beskaffenhed, for det er blevet til paa den Maade, at da jeg ikke fandt, at der var gjort noget som helst Forarbejde til at ændre disse Tilstande, som efter min Mening var urimelige — naar man var vidende om, at Loven ikke blev overholdt, maatte man enten sætte Bødestemmelserne i Kraft, eller ogsaa maatte man ændre Loven — saa nedsatte jeg efter Samraad med de kyndigste Embedsmænd et Udvalg, om hvis Kompetence der ganske afgjort ikke kan ejes Tvivl. Jeg gav, som enhver Minister

naturligvis vilde gøre, dette Udvalg frie Hænder til at løse denne vanskelige Opgave. Om de saa kom til en Løsning, jeg syntes om, var ikke det afgørende; det afgørende var at finde en god, saglig Løsning paa et Spørgsmaal, der har været Strid om gennem flere Aar.

Jeg har optrykt Betænkningen og omdelt den til Tingets Medlemmer, og de kan deri finde Svar paa en Række Spørgsmaal og finde Begrundelsen for den Stilling, der er taget. Den Stilling, jeg tog — det vil jeg dog sige i Anledning af Mistydninger rundt om i Pressen —, er ikke min Stilling, men det er den samlede Regerings Stilling til hele dette Spørgsmaal. Naar man staar over for Problemer af denne Beskaffenhed og et sagskyndigt Udvalg giver Udtryk for, at her er Vejen frem, bør man følge denne saglige Redegørelse i det Omfang, som jeg har givet Udtryk for gennem Udarbejdelsen af Forslaget. Og jeg er stolt over, at ingen har kritiseret Sættelsen af Udvalget, ej heller har nogen kritiseret Udvalgets Resultat, og saa bliver der jo egentlig ikke ret megen Kritik tilbage, da jeg stort set har fulgt den Indstilling, som jeg har faaet fra Embedsmandsudvalget.

Jeg kan egentlig sige Tak til samtlige Ordførere. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, og jeg tror ogsaa det ærede Medlem Hr. Sønderup, var noget inde paa Beskæftigelsesforholdene, og det er jo rigtigt, at Beskæftigelsesforholdene i dette Foraar ligger væsentligt anderledes, end de har ligget nogen Sinde før. Allerede fra Slutningen af April har vi haft en Arbejdsløshed, der i By og paa Land taget under eet laa praktisk talt under Halvdelen af, hvad den tilsvarende Arbejdsløshed var i Fjor ved samme Tid. Og nu er jo Konflikterne afblæst, og nu glæder vi os til at faa Produktionen i fuldt Sving.

Vi har i Arbejdsministeriet bestræbt os for i det Omfang, det er menneskeligt muligt, at formidle alle de Henvendelser om Arbejdskraft, der har været, og disse Henvendelser kommer baade fra By og fra Land. Det er helt ved Siden af, for at bruge et mildt Udtryk, naar den ærede kommunistiske Ordfører giver Udtryk for, hvordan Forholdene skal være paa Landet. Jeg havde Lejlighed til for et Par Aar siden — jeg tror endda, der var Rigsdagsmedlemmer med ogsaa — sammen med Arbejdsmandsforbundets Formand, Hr. Aksel Olsen, at se paa Arbejdsforholdene paa en Række Ejen-domme paa Lolland-Falster, og jeg røber ingen Hemmelighed, naar jeg siger, at selv Hr. Aksel Olsen indrømmede, at baade